

22. 9. 2020

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Počátek lhůty pro podání stížnosti proti rozhodnutím dotýkajícím se osobní svobody

Nepočítal jsem s tím, že budu ještě někdy psát o tomto tématu, protože mi přišlo, že je to již notorieta. Není! A proto ještě jednou připomenu velmi důležité pravidlo týkající se počátku lhůty k podání stížnosti proti usnesení týkajícímu se osobní svobody. Ale právní větu až nakonec. Nejprve představení čerstvého nálezu Ústavního soudu ze dne 7. července 2020 sp. zn. IV. ÚS 652/20.

Obvodní soud pro Prahu 9 (dále jen „obvodní soud“) usnesením ze dne 17. 1. 2020 č. j. 1 T 177/2019-1265 rozhodl, že podle § 72 odst. 3 trestního řádu, se stěžovatel ponechává ve vazbě, žádost stěžovatele o propuštění z vazby se zamítá, převzetí nabídnuté záruky se nepřijímá, písemný slib daný stěžovatelem se nepřijímá a účelu vazby stěžovatele nelze dosáhnout dohledem probačního úředníka. Toto usnesení bylo vyhlášeno u hlavního líčení, kterému byl přítomen stěžovatel i jeho obhájce. Jeho písemné vyhotovení bylo obhájci doručeno dne 21. 1. 2020 a stěžovateli dne 24. 1. 2020. Stěžovatel (resp. jeho obhájce) podal stížnost proti usnesení prostřednictvím datové schránky dne 23. 1. 2020. Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) usnesením ze dne 6. února 2020 sp. zn. 9 To 56/2020 stěžovatelovu instanční stížnost proti usnesení obvodního soudu podle § 148 odst. 1 písm. b) trestního řádu zamítl jako opožděně podanou.

Rozhodnutí městského soudu napadl stěžovatel ústavní stížností. Namítal, že instanční stížnost proti usnesení obvodního soudu podal ve lhůtě vycházející z ústavněprávně konformního výkladu § 134 odst. 1 a 2, § 137 odst. 1 a § 143 odst. 1 trestního řádu a odkázal na několik nálezů Ústavního soudu.

Ústavní soud navázal na svou ustálenou judikaturu počínající již v roce 2009 a napadené rozhodnutí městského soudu zrušil. Připomněl přitom tuto zásadu:

Počátek běhu lhůty pro podání instanční stížnosti v trestních věcech při rozhodování o osobní svobodě (zejména o vazbě, podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, přeměně alternativních trestů v nepodmíněný trest odnětí svobody a rozhodnutí o výkonu původně podmíněně odloženého trestu odnětí svobody) nebo meritu věci (zamítnutí návrhu na povolení obnovy řízení) je třeba odvíjet až od doručení písemného vyhotovení soudního rozhodnutí. Porušením práva na přístup k soudu zaručeného v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a práva na spravedlivý proces zaručeného v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod je požadavek, aby instanční stížnost byla podána již v době, kdy stěžovateli nejsou známy důvody, pro něž byl v předchozím řízení neúspěšný a které zjistí teprve z písemného vyhotovení rozhodnutí.

Úplné znění nálezu je k dispozici [zde](#).

JUDr. Tomáš Lichovník,
soudce Ústavního soudu

Další články:

- [Preventivně-sankční funkce náhrady nemajetkové újmy za porušení osobnostních práv pohledem Ústavního soudu](#)
- [Průlomový postup Ústavního soudu ve věci práva na zákonného soudce a spravedlivý proces](#)
- [Limity přístupu k Ústavnímu soudu při ustanovení procesního opatrovníka](#)
- [Judikatura ÚS ve věci udělování státního občanství](#)
- [Nález Pl. ÚS 2/25: když Ústavní soud dokáže být skutečným ochráncem lidské důstojnosti](#)
- [Mobilizace ozbrojených sil v ČR a postavení odmítačů boje: právní analýza a návrhy legislativních úprav](#)
- [Zákaz změny k horšímu \(reformace in peius\) se neuplatní u nákladových výroků](#)
- [Make Důvodová zpráva great again](#)
- [Nález Ústavního soudu k privilegovanému postavení pohledávek státu v insolvenčním řízení](#)
- [Další „válka“ soudů – tentokrát o tarifní hodnotě ve věcech neoprávněných zásahů do osobnostních práv](#)
- [Pravý souběh funkcí – Ústavní soud vyjasnil otázku kogentních limitů smluvní volnosti](#)